

години и си създаде добра клиентела, отпуща се. Нѣкой художникъ, шомъ нарисова 5—6 картини, казва: човѣкъ не трѣбва да работи. Защо? — За да не се изтощава. Какво ще се изтощи единъ човѣкъ, който съ четката си маже върху платното? Пъкъ жената казва: не трѣбва много да се маже въ къщи, защото като се маже много, може да се скъса нѣкоя жилка. Други казватъ: разходки не трѣбва да се правятъ, защото човѣкъ може нѣкакъ да пострада и да си изгуби живота. Всички се стремятъ къмъ този вѣченъ животъ и казватъ: блажени мъртвитѣ, починали въ Господа. Облажаватъ мъртвитѣ, защото сж прѣдъ лицето на Бога.

Значи, ние сме научили закона на мързела, знаемъ го. То не е нѣщо ново. Всички животни също се трудятъ, за да се осигурятъ.

Ще ви приведа два примѣра изъ руския животъ, изъ живота на двама професори, видни личности — професоръ Велмировъ и професоръ Пастовски — това сж псевдонимитѣ имъ, азъ не давамъ същинскитѣ имъ имена. И двамата сж знаменити руски естественици и химици, писали видни съчинения. Обаче, слѣдъ десетъ годишенъ трудъ, единъ чичо на професоръ Пастовски умира и му остава наслѣдство отъ 10 милиона лева. Той веднага закачва естественитѣ науки и химията на единъ гвоздей и казва: безмислено е да се занимава човѣкъ съ естественитѣ науки и химията. Защо сж станали безмислени естественитѣ науки и химията? — За 10-тѣ милиона лева. И професоръ Велмировъ наслѣдилъ едно богатство отъ 15 милиона и повече, но той продължава да се занимава съ науката. Питамъ сега: защо единиятъ прѣстава да се занимава, а другиятъ не прѣстава?